

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Baline okres, Neb.; ve Behayler a Clarkson pro Colfax okres, Neb.; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndali, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$2.00. Pro Kanadu \$2.50. Do Evropy \$3.00 ročně.

Zásilky peněz dletož se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Drafts), anebo v registrovaném dopise. Oznamujete-li své předstehování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva ochotní uveřejňujeme. Musí být stručné, psané bez úmyslu někomu osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

45

STAROST O PRÍ- STÍ POKOLENÍ.

Britičtí eugenisté zahájili kampaň ve smyslu zvýšení stupněce porodů a vyloučení seřidilých řad. Pro luštění tohoto problému používají již mnohé senační návrhy, ba dokonce nalezali se i lidé, kteří zcela vážně odporučovali tak zvané "stockyardové" metody, ale eugenisté spokojují se s probuzením normálního smyslu národa a apelem k patriotickému duchu.

Nebylo by pranic divného, kdyby anglický lid stal se v nejbližší budoucnosti svědkem, jak vláda lepí na nárožích velké plakáty, v nichž apeluje k mužům a ženám, aby měli na paměti své závazky ku státu — aby totiž se nejen ženili, ale měli též děti, hodné dítek. Jest známo, že až nastane čas k demobilisaci, odzbrojí 5,000,000 statných mužů, vláda je u vědomí, že jejich povinnost složením zbraní nepřestala; že musíme přinést do civilního života pevně rozhodnutí uvést do existence novou generaci nejvyššího typu.

Major Leonard Darwin, prezident Eugenies Education Society v Londýně, jest autorem prohlášení, že jest nejen nenormální, ale zároveň nevládněcké omezovali velikost rodin, když oba rodičové jsou zdraví — vyjma ovšem té okolnosti, aby mezi jednotlivými porody byly dostatečné a zdravé neškodné přestávky a aby rodiny vychovány byly v pohodlí a ne v rozmaršlosti a požitkářství. Pravým ellem eugenistů ale náhledu majora Darwina není produkovati nadělověka, nýbrž zdokonaliti vrozené vlastnosti existujících vysokých typů.

Válka postavila národ anglický, jak se všeobecně doznává, před dva problémy. První z nich jest zvýšení stupněce porodů mezi způsobilými a druhý opět má za účel snížit, ne-li docela potlačit úrodnost nezpůsobilých. Pokud se týká prvního problému, reforma dala může být inaugurována, aby povzbuzena byla propagace velkých rodin, poskytnutím otců několik dětí příležitosti vychovávat je náležitě bez vnější pomoci. Tu by mnilo, že právě tak, jak mužova rodina hy se množila, jeho dání samostatně by byly snižovány.

Britové vzhlíží k Americe, a sponi ovšem mnozí eugenisté britičtí, že rozluští druhý problém, totiž že zabrání snátkům oněm typům, jež jsou nezpůsobilými státi se rodiči. Ve Spojených Státech, zvláště ve středozápadních státech, existuje mnoho zákonů, jichž mohlo by být v Anglii, právě jako v každé jiné zemi obrácející se touze starosti o příští pokolení, s úspěchem použito při znovu vynucování stávající legislativy. Jest možno, že zákon, týkající se duševně neschopných, který zapovídá snátky idiotů anebo jiných pomatených lidí, bude rozšířen a prováděn s větší péčí. Bude bezpochyby rozšířen, aby zahrnoval též pijáky, zločince apuapery.

Eugenisté podporují hnutí vyšetřovací, aby se zjistilo nebezpečí pro národ z přítomného rychlého a neosobní podřízených typů. O těchto, válkou přivedených po-

měrech, mluveno bylo více nebo méně již na počátku roku 1914, ale jest pravdou, že důležitost rozkování o problémech těchto stává se stále nutkavější a důraznější. A právě tato otázka jest to, již chtějí eugenisté bezbojově projednávat i celému předmetu zdůraznití onen falešný stud, který směle může být nazván trestní eudností.

Major Darwin prohlásil veřejně, že největší kritika eugenické reformy pochází z dobře známého fakta, že potomci velmi často liší se od svých předků. Naproti tomu moderní věda přijímá náhled, že-li žijí pěstitel živočichů získává výhody ponze, když používá nejlepších druhů. A právě jako snátky nezpůsobilých, dovozují eugenisté, nutno zahrnovati snátky inkvapené, špatně uvažované, jež dnes zdají se být v Anglii na denním takřka pořádku. Dlužno vysvětliti se zdánlivě slepého výběru v povaze tolik působící na oba rodiče a dbáti vždy, aby výběr, dále při plném vědomí zodpovědnosti a rozumu.

RYBNÍ ROZMBERK.

Krajina od Veselí ku Třeboni, anobř k pomezí rakouskému, byla druhdy lesnatou a močelovitou poušti. Jestě na počátku 14. věku prostíraly se tam ohromné vody stojaté, vroubené rokytím a bouřkami. Teprve ve 14., 15. a 16. století pečováno bylo o to, aby tyto bahniště púda se vysušila. K tomu konečně naděláno stok a průplavů, kterými voda do pažených rybníků byla odváděna; největší z rybníků těch jest Rožmberk.

Rožmberk oběhiti lze v pěti hodinách, a povrch jeho činí 720 hektarů. Hráz na vnitřní straně vydlážděna jest velikými kamennými; nad to přispívají ku pevnosti její kořeny obrovských dubů, jímž jest posázena. Délka hráze jest 1440 m, výška 13 m. Vodě dosává Rožmberk z Lužnice a ze Zlaté stoky, přechytek její odvádí se vhodnými trubami. Pro případ povodně zřízen jest na východním konci hráze splav.

Na jižní straně obklopen jest rybník lukami, jinde také lesem. Na lukách u samé Třeboni stojí množství bučí, které zdaleka podobají se vesnici. Jsou to senníky. Jelikož v létě seno s luk pro měkčnost púdy nemůže se odvážeti, ukládá se do senníků, domů pak odváží se teprve v zimě, když púda jest umrzlá.

Rožmberk jako jiné rybníky založen byl na chování ryb. Násad čini 2000 kop. Lov koná se vždy třetího roku na podzim, k čemuž přicházejí diváci z míst okolních i vzdálených. Před lovením vypouští se voda 14 trubami a teče po šest neděl, nežli ke vlastnímu lovu se přistoupí.

Při lovu samém nejčilejší život bývá na hrázi. Tu sedí porybní a jiné úředníci. Z jedné strany od nich viděti jest dlouhou řadu s lejtami, z druhé zástup chudých, kteří čekají, až i jim dovoleno bude, aby si zalovili. Kdo bez povolení dříve se toho opováží, tomu snadno dostane se od hajného lopata bláta za obojek. Dole v rybníce s velkým namáháním brodí se řada rybáků ve vysokých botách, podpírajíce se o klíky, vysoké to hole, nahofe rozložené. Vlekovatku, hrnoucí ryby k lovišti.

Když ne bez obtíží ryby ke hrázi jsou shrnuty, vybírá je porybní a hlasitě je počítaje, klade je do plachet, ve kterých je nosičky odnášejí do lejt.

Co jeden vůz odjíždí, veř porybní táhlým a silným hlasem: "Pojeď!", po čemž následuje řada vůz k němu se přibíhají.

Lovení, vybirání a odvážení ryb trvá po několik dní. Jakmile lov se skončí, první z úředníků kněžích dá znamení s tužbou čeká, že se dovoluje lovití lidu chudému; zavolá totiž hlasem silným: "Hoří!"

Imned se sta lidé jako o překot vrhá do bahen, a každý namáhá se, aby do svého saku něco posbíral. Kdo však není obratný, ten mnoha neuloží, anobř sám bývá rád, že z bláta vybrodne.

PŘÍTEL NÁŠHO NÁRODA.

Přislaví, "V nouzi přítel poznáš", osvědčilo se nám v poslední době skutečně způsobem až překvapujícím.

My Češi v nynější válce nehráli žana žádnou aktivní roli, nýbrž

čistě pasivní. Tisíce, statisíce našich mladých i zralých již mužů vlečeno bylo na bojiště za zájmy nám naprosto cizí, za zájmy dynastie hohenzollernské; tisíce, statisíce jich nechal tam životy, jiné statisíce se jakž takž zachránily davše se zpravidla dobrovolně zajmouti "nepřítelem".

Český národ skutečně může říci, že válka tato jež přepadla jako překvapující člověka různá jiná neštěstí, nemoc, požár, povodeň a pod. Český národ neměl na válce zájmu, neměl z ní žádného prospěchu, ať i toto vše jako všechna přinese s sebou jisté dobro — přinese českému národu samostatnost, což snad vyváží všechny ty marné a zbytečné oběti na životech, jež nebudou pak více marnými, ale budou obětí, skvělou obětí na oltář vlasti, obětí tou nejkrásnější.

A v této strastiplné době — v době nejvyššího nebezpečí pro náš národ — měli se mužové vynikající, a to nejen naši, ale příslušníci jiných národů, kteří ochotně podali národu stísněnému až k smrti ochotnou ruku, kteří postavili se na obranu jeho práv, jeho statku a zahájili boj na vydobytí svobody a volnosti pro národ, po tři sta let deptaný a týraný.

Z našich byli to staříci, ať duchem čilý prof. Masaryk, ať mladý Edvard Beneš, prof. Štefánik, rodem Slovák, duš Čech a naturalisací Francouz; byl to redaktor Pavla na Rusi a jiní a jiní, kteří dali celý svůj život, celou svoji energii do služeb národu, do služeb národa svého, národa, pro který by jisté žádné z nich neváhal položit svůj život, vyděti poslední krůpěj krve a to beze všech nároků a úhrad.

O našich, kteří přiložili ochotně ruku k dílu v této zemi nebudeme se zmiňovati, i oni vykonali svůj úkol, i oni mají své podíl na výsledcích, jichž docílono jisté v příhodném čase, až se bude účtovat, dostane se jim v dějinách akce za dosažení samostatnosti českého národa místa ne poslední.

Však to jest celkem přirozeným. Či není povinností každého českého člověka, aby obětoval vše pro svobodu své vlasti, k dobru svého národa?

Jsou zde však jiní ještě mužové, o nichž vlastně echeme dnes promluvit, a to mužové — příslušníci národů jiných, kteří se stejnou láskou a se stejnou ochotou ujal se naší věci, ji podporovali, pro ni pracovali a jímž musí historie naše věnovati místo nejvýšší.

Či jest nutno uváděti zasluby, jichž o naši věc doblý si slavný přítel českého národa prof. Ernest Denis ve Francii, či nutno uváděti redaktora "London Times", p. Steeda, který prokázal národu našemu služby neocenitelné, či máme vypočítavati, co vše pro nás udělal prof. Miljukov na Rusi, uváděti, čím jsou nám jiní a jiní přátelé, ať Francouz či Angličan anebo Rusové, kteří nezištně, z pouhé lásky k našemu národu pracují od počátku války k prospěchu naší věci a kteří mají nesporné zasluby o to, čeho již bylo a čeho bude dosaženo?

A nyní ještě nutno obrátiti zrak na tuto zemi: kdo pro nás mnoho, ba neobyčejně mnoho znamene, kdo pro českou věc získal kruhy nejvyšší, kdo má zasluby neocenitelné a ne menší nežli ti, kdož ujal se práce pro dobro naše v Evropě?

Mužem tím jest p. Rathom, vydavatel známého "Providence Journal", jehož jméno uváděno bylo tak často ve spojení s objevy různých německých piklů a zločinů páchaných representanty Německa ve Spojených Státech.

Byl to "Providence Journal", který na svoji pěst za pomoci našich pracovníků odhalil celou řadu zločinů německých piklů; byl to tento list, který umožnil, že se do rukou státního departementu dostaly dokumenty, které nejsou vůbec k zaplacení; byl to tento list, který vypátral tajemství německých tajných depesí bezdrátových, který vypátral skryté tajných dokumentů německého vyslanectví, který přispěl k objevení šikarjota v našem středu, který vypudil Dumbu, a který vykonal tisíce důležitých služeb americkému národu a který nesmírně prospěl i nám. Nebylo rady, nebylo služby, nebylo ochoty, již by byl p. Rathom nebo jeho list pro naši věc odepřel dáti na-

bo vykonati. Jeho prací bylo, že i nejvyšší Hlava Spojených Států dnes tak vše ujmá se věci českého národa; jeho prací bylo mnoho jiných úspěchů, jež dnes ještě není radno vynášeti na světlo. Byly to služby neocenitelné, za něž nedostalo se muži tomu se strany naší nic jiného než snad stejného služeb, jaké vykonal on pro nás — ochoty a pomoci pokud silly naše stačily.

Muž ten nečinil to, co zde uvádíme, bez nároků na náhradu — ne, on docela zřejmě vyznačil si, čeho bude požadovati až národ náš dosáhne želané svobody a samostatnosti. On skutečně žádá si odměny za svoji velikou práci, vykonanou pro český národ.

V soukromé rozmluvě nedávno vyslovil se docela otevřeně. Pravil, že on bude jedním z těch, kdož navštíví svobodné Čechy, že on bude jedním z těch, kdož budou oslavovati návrat zlaté svobody českého národa po třistaleté porobě a v den ten jež musí býti v Praze, ve zlaté slované Praze, všechno zadarmo, že nikdo nesmí za pohostění nikde něčeho žádati, že musí na ten den každý účastník býti té veliké překypující radosti, jaká naplní svobodná česká srdce.

Jest něco amerického v tomto návrhu, v této žádosti, ale jisté také mnoho originálního. Ať v ten den kdy slaviti budeme návrat svobody do českých zemí, ukáže se také ta stará slovánská pohostinnost v plné míře. To jest přáním Američana, který pro národ náš mnoho, velice mnoho vykonal a který ukázal se nám býti v době našeho neštěstí skutečným neocenitelným přítelem. A český národ jest ve svém neštěstí, ve své zkoušce tak šťastným, že takových přátel má celou řadu. A národ takový jisté jest národem šťastným. — "Hlas Lidu".

ČESKÝ SVAZ.

Český Svaz, sjednocující všechny české poslance všech stran, trvá sice jen od 19. listopadu, ale za tu dobu stal se vrchním politickým orgánem našeho národa a získal v tom směru rozhodující autoritu. S oprávněnou hrdostí poznamenaly tyto dny "Národní Listy": "Co trvá Český Svaz, panuje v české politice taková kázeň, jaké v ní dosud nikdy před tím nebylo. Není pochyla, že tato kázeň se plně ujala ve vnitřním přesvědčení českého lidu, že v něm zůstane a že dá svou podporu dalšímu postupu Českého Svazu, každému jeho postupu, když nebude tak mírný, jako jest jeho postup dosavadní!"

Závěrečná slova zakončují úvodník "Národních Listů" a 18. března 1917, den po první valné schůzi Českého Svazu. Je z nich cítiti ono vnitřní napjetí, jaké panuje dnes u nás — ano, napjetí, které je mlčelivým, ale výmluvným projevem našich národních snah. Tento slovům předchází věta, neméně určitá ve své významnosti: "Všeříší resoluce Českého Svazu má všechny vlastnosti, které zakládají možnost plné zodpovědnosti nahoru i dolů, a má tím způsobem mravní hodnotu, jež roste s nynějším nesmírným napjetím světovým, ale které dává také Českému Svazu mravní právo na důsledky, bude-li resoluce odmítnuta!"

Český Svaz konal 17. března svou první plenární schůzi v Praze za předsednictví poslance Staňka. Súčasností se 72 poslanců, po provedené rozsáhlé rozpravě politické přijato následující usnesení:

"Plenární schůze Českého Svazu vzala na vědomí zprávu svého předsednictva, projevuje souhlas s dosavadním postupem jeho ve všech vnitro-politických a vyslovuje mu plnou důvěru. Plenární schůze Českého Svazu projevuje své přesvědčení, že finanční, hospodářské a politické poměry volají po okamžitém svolání říšské rady. Říšská rada bude státi před velikými úkoly. K řešení jich jest zapotřebí, aby všichni národové, jako rovnocenní činitelé, a všechny třídy vstoupily na půdu sněmovny, se snahou spolupracovati o finančním hospodářském a politickém znovuvybudování soustáty a na zhojení ran, které obyvatelstvu rána zasadila.

Abv myslí český národ ve soustátí byla obrácena právě k těmto velikým úkolům, jež čekají okamžitě řešení, je jediné zapotřebí v zájmu dynastie, soustáty i lidu, pokláda-

Český Svaz za nutno, aby mysl žádného národa nebyla s této cesty sváděna jednostrannými ministroparlamentárními akty, týkajícími se úpravy jazykové a řešící otázky národnosti, ku kterým vláda nezodpovědnými činiteli je tlečena. Litujeme, že tisk tímto směrem z určitých stran se děje a že působeno je k tomu, aby cestou mimoústavní řešeny byly otázky česko-německého sporu, v nichž nejen účastnou sčastněných národů, ale i u vlády ustálil se názor, že řešeny mohou býti jen na podkladě vzájemného jednání a vzájemné dohody, k níž české strany vždy byly a jsou ochotny.

Právě proto jsme nuceni se své vážnosti upozorniti na zodpovědnost všech, kdož radí k neústavnímu postupu v řešení věci národnostní politických, a zdůrazňujeme, že případný tento postup musí býti pokládán za národnostní krivdu, odprájecí myšlené státní rakouského od dob Palackého a Havlíčkovyých, všemi českými stranami hlášané. Český Svaz vyslovuje přesvědčení, že vláda hraje Clam-Martiniče je si vědoma těchto postavení státu, který za oběti všech národů co nejušlostněji se brání proti nepříteli, a že obrátí všechen svůj zřetel na soustředění všech sil za účelem vyřízení opravdu neodkladných věcí vyživovacích, finančních, hospodářských a sociálních, jejich řešení je nezbytno, aby i nejbližší lidovým vrstvám bylo trvání ve všech hospodářsky umožněno.

Plenární schůze Českého Svazu bere na vědomí zprávu předsednictva v poradách, které byly konány se zástupci klubů chorvatských a slovinských, a vítá, že jako výsledek těchto rozprav mohla býti konstatována shoda všech názorů.

Český Svaz prohlašuje, že za samostatnou přípravu ke svolání říšské rady pokládá podstatné uvolnění censury, která zejména v českých zemích prováděna je mimořádně přísně, neposuzuje všech časopisů stejně, umožňuje porušování národního příměří a vybujuje z vážné a věcné diskuse ty otázky, o nichž věcně psáti a uvažovati vyžaduje zájem lepší budoucnosti našeho rakouského soustátí!"

Projevy Českého Svazu nasvědčují tomu, že politikům jde dnes hlavně o to, aby zamezili oktrojku německých požadavků, aby nedovolili řešení politických otázek v Rakousku jestě za války. Proto zní tak energicky ohrazení Českého Svazu proti neústavním pokusům, vyslovovaným německými politiky, proto svádí resoluce všechnu pozornost k otázkám vyživovacím, finančním a sociálním, a proto tak nápadně ze svého programu vypouští otázky — politické. Proto síla tohoto českého protestu není ve věcných požadavcích, ale v taktice, směřující k odkladu řešení otázek státoprávních.

Němci ovšem vidí v těchto odkladech nebezpečí pro své zájmy a žádají, aby ihned se uskutečnily jejich "předpoklady" — totiž oktrojka nového přísného jednání řádu, znemožňujícího abstrakci, zavedení státního jazyka německého, vyloučení Halle a Rakouska a vytvoření uzaveného území německého v Čechách.

Týž den, kdy sešla se v Praze valná schůze Českého Svazu, mělo předsednictví Německo-nacionálního Svazu za předsednictví dra. Grosse ve Vídni schůzi, na které byly podrobně projednány projevy slovanských parlamentárních stran, vydané v poslední den, při čemž bylo jednomyslně usneseno: "1. — Předsednictvo německého Nacionálního Svazu prohlašuje, že námítky projevované slovánské strany proti novému uspořádání věci v Rakousku, jsou v rozporu proti bezpodmínečným potřebám státu v budoucnosti.

"2. — Předsednictvo Nacionálního Svazu prohlašuje, že Svaz trvá na dohodě (s jinými německými stranami) a společných směrnicích. Také trvá neochvějně a jednomyslně na stanovisku, že nové uspořádání věci v Rakousku musí býti co nejdříve zajistěno."

nika, mluvící o podstatné činnosti proti samostatnosti říše.

Němci naplňují všechny síly, aby právem válečného výboje zchvátili, kolik se dá. Jestě dávno štýrský poslanec dr. Steinwender byl ochoten jíti do parlamentu i bez "předpokladů", ale dnes prohlašuje v "Neue Wiener Tageblattu", že na poli jazykovém musí býti učiněn pořádek — ovšem že německý — že v otázkách správy bude stát nucen stanoviti sám všechno to, co k životu nezbytně potřebuje. Vedle toho bude prý stát nucen promluvit své mocenské slovo ve sporu česko-německém, jež dle Steinwendera stal se již nesnesitelným.

V tom směru byl by ovšem nej přirozenějším řešením česko-německého sporu — rozvod. Ale dr. Steinwender považuje za lepší prostředek dáti Čechům náhubek v parlamentě a proto žádá pod titulem "osvobození parlamentu" zavedení přísného jednání řádu, kterého nebude prý třeba pro pozdrav nového panovníka, ale pro všechno to, co brzy potom přinese nejbližší budoucnost! Proto navrhuje, aby každý poslanec, který se vzepře nařízení prezidenta sněmovny, byl prostě zbaven mandátu. Také zlá vůle, neobratnost a dokonce neschopnost musí býti zamezena; proto navrhuje zrušit první čtení, všechny dotazy na předsedu, hlasování dle jmen, věcné poznámky, zmenšit výbory, zrušit minoritní zpravodaje, zamezit dlouhé řeči jak v plenu tak i ve výborech.

"Musíme oznámenati," praví k tomu "Právo Lidu" ze dne 28. března, "že máme jiné názory o cestách a způsobu, jakým by bylo možno učiniti rakouský parlament opravdu moderním, silným a účelným. Názory ty byly již z části naznačeny v posledním projevu Českého Svazu ze dne 17. března. Jsme hluboce přesvědčeni, že všechny tyto otázky, jež nelze řešiti jednostranně, nýbrž ze musí býti řešeny v dohodě všech interresovaných kruhů, a to zejména v době dnešní, která volá po seknutí všech sil, po vyhledávání všeho toho, co všechny spojuje, a to jest nejmimotněnější souhlas v tomto směru, aby s nejbližším vrstvám obyvatelstva dostalo toho, čeho dnes nezbytně potřebují — chleba! To jest dnes eminentní a nejdůležitější politika. A až se sejde parlament, bude nutno právě tu naplniti všechny síly. Proto je bezpodmínečně nutno, nezatěžovati parlament otázkami, které snesou odklad a na které bude dost času klidu a rozumu, až překonáme tuto dobu nejvážější!"

V těchto poměrech se rozvíjí česko-německý spor v Rakousku, jedno je potěšitelné: všechnen náš národní tábor jde do toho boje sjednocen a tato dohoda je také mezi našimi a jihoslovanskými politiky. Je naší povinností, abychom v Rusku také své krajany následovali! — "Čechoslovák".

Další krok k shromáždění velké armád.

Washington, D. C., 4. července. Přípravy k mobilisaci prvního kontingentu nové národní armády o 625,000 mužích učinily další krok, když prezident Wilson vydal pravidla, kterými říditi budou se výjimky z povinnosti vojenské. Lokální a apelační rady byly již vytvořeny a vydání pravidel umožní jim, aby zorganizovaly se ihned a připravily se pro práci, která zahájena bude v nejbližších dnech. Shromáždění armády, dle nařízení kongresu, rozpadává se ve tři oddíly. Jsou to: registrace, výběr a výjimky. První krok byl proveden a kolem 10,000,000 mužů v věku od 21 do 31 let byla registrováno. Registrace, právě vydané, ční opatření k řízení výjimek z povinnosti vojenské. Informace, jež říditi se bude výběr pro armádu, doposud nebyly vydány. Má se za to, že podrobnosti tohoto procesu budou oznámeny krátce před zahájením výběru pro povinnou službu vojenskou. Kdy se tak stane, není doposud známo. Dne 1. září má býti shromážděn první kontingent o 625,000 mužích vývoiku pro válečnou službu. Není doposud známo, dajde-li k mobilisaci toho dne, neboť záleží bude to na tom, budou-li do doby přípravy evičební táboru pro vojsko.